

L'arbre de Pablo

Hi havia una vegada, en un poble, un jove anomenat el Pablo. Els homes d'aquest poble tenien la particularitat de ser molts alts, només, Pablo era l'home més baix i això el feia sentir-se més acomplexat dia a dia. Mai no s'atrevia a sortir per por de que es burlessin d'ell. Òbviament, les joves només tenien ulls per als homes alts i cap d'elles va posar la mirada en Pablo. Un vespre, durant un sopar, Pablo va dir al seu pare:

«Vull ser tan alt com tu pare, ser tan alt com tots els altres homes. Ja no vull ser el més baix.

- No pots canviar el que ets fill meu, va respondre el pare.

- Però no m'agrada ser tan baixet!. Per què he hagut de néixer així ?

- Vas néixer així Pablo i no pots canviar l'ordre natural de les coses. Aprendràs a viure així».

Pablo, incapaç d'acceptar les paraules del seu pare, va deixar la taula i va marxar de casa seva. Va caminar cap al bosc proper anomenat Hayedo. Mentre avançava pel bosc, es va trobar amb una petita caseta. Mai no havia vist aquella caseta i, curiós, s'hi va acostar. La porta estava oberta i Pablo va sentir una veu de dona que li deia que entrés. Al principi, es va sorprendre perquè no havia esmentat la seva presència i va decidir entrar. L'interior era força fosc, només unes quantes espelmes il·luminaven l'habitació. Es va trobar davant d'una dona gran i es va sorprendre totalment de la pregunta que li va fer:

«Així, vols convertir-te en l'home més alt del teu poble ?

- Com ho sabeu això ? va preguntar Pablo.

- Tinc un regal. Si vols, et puc donar el que vulguis.

- Podeu fer realitat algun desig ?

- Sí, absolutament, però hi ha una condició. Si vols que et doni el que vols, primer hauràs de portar-me alguna cosa molt important per a mi.

- Accepto ! Digui'm que he de fer.

- Hi ha una flor que creix a prop d'ací que em permet mantenir la meva joventut. Com pots veure, no en tinc més i me n'has de tornar a portar. No tindràs problemes per reconèixer-la, és una flor porpra que només creix al peu dels arbres. M'hauràs de portar la flor durant dues setmanes. Si compleixes aquesta condició, obtindràs el que vols. Ho has entès ?

- Molt bé, us en portaré durant dues setmanes.»

Acceptant això, Pablo tindria finalment l'oportunitat de fer realitat el seu desig. Així, la primera setmana, va anar a buscar aquesta flor cada dia per portar-la a aquella dona. Només, la segona setmana, fart i desitjant a tota costa que es complís el seu desig, Pablo va dir a la dona que havia fet prou el que ella volia i que mereixia la seva recompensa.

En un to completament tranquil, la dona li va respondre:

« Molt bé, seràs el més alt de tots els homes per sempre.»

Després d'aquestes paraules, Pablo va sentir que anava creixent, però alguna cosa no anava bé. Tot el seu cos a mesura que creixia es va transformar. Els seus peus es van convertir primer en una arrel i després les cames i el bust en tronc i els braços en branques. En no haver complert la seva condició, la dona havia transformat Pablo en un arbre gegantí. Ara, Pablo era més alt que tots els homes per sempre.

Segons la llegenda, si anem al bosc d'Hayedo, podem veure un arbre que supera tots els altres, l'arbre de Pablo.